

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

2. Domine, si vis, potes me mundare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

24. *Omnis qui audit verba mea & facit ea, assimila-
bitur viro sapienti, qui edificauit domum suam
supra firmam petram.*

QUM hæc etiam verba ad pietatis studium ac diuinæ legis obseruantiam penitus necessariam perspicuè faciunt, & non tantum credere (quod hic Christus vocat *audire*, utique non aures corporis, sed aures cordis) sed & *facere* doceant, Calvinus totum ad vnicam fidem trahit. Sic enim hæc verba exponit. *Perinde est ac si dixisset veram demum esse fidem, quæ profundas habet radices in corde, & serio constantique affectu quasi fundamento nititur ut temptationibus non cedat.* Hæc ille. Qui Caluini portentosam doctrinam, *de unica piorum fide*, quam semel acceptam amitti non posse sustinet, & de eius radicibus planè immotis legerit, facile intelligit Caluinum hoc loco per firmam petram, super quam fundata domus nullis temptationibus deiicitur, nihil aliud intelligere, quàm *specialem suam fidem electis propriam*, quam nullis difficultatibus temptationibus vicumque sæpius agitatam conuelli, aut loco moueri posse præsumit. Christus autem ut in præcedenti sermone, sic in ista similitudine, (quam idcirco subiunxit, ut præcedentem doctrinam magis illustraret) per eum qui audit, credentem; per eum qui facit, mandata Dei custodientem sic intelligit, ut qui vtrumque hoc facit, eum demum super firmam petram suam domum ædificare doceat; id est, firmum atque immobile salutis ac status sui fundamentum habere, quod nullæ temptationes deiiciant. *Ædificari ergo supra firmam petram, non est solam fidem radicibus tenere*, (hanc enim habet qui audit Christi verba & non facit ea) sed est fidem habere *in charitate radicatam & fundatam*, vel *quæ per dilectionem operatur*, ut Apostolus discretè docuit. Hæc contra corruptelas hæreticas rectè intelligenda & diligenter tenenda sunt.

Operum bonorum necessitas.

Institut. li. 3. cap. 2. num. 9. & seqq.

Ephes. 3. 17. Gal. 5. 6.

IN MATTHÆI CAP. VIII.

2. *Domine, si vis, potes me mundare.*

QUUM hæc verba contra certitudinem fidei de præsentis salute & futura gloria, quam omnibus suis & precibus & actionibus adesse voluit Calvinista, manifestè faciant (hic enim leprosus sine vlla tali certitudine, imo dubitanter loquens quoad Christi voluntatē erga se in particulari, mundatur tamen à Christo, & optatam

Certitudo Calviniana refellit.

sanitatem consequitur) aduersus hoc argumentum sic cauillatur Calvinus. *Quod sub conditione loquitur hic leprosus, Domine, si vis, non pugnat cum ea fidei certitudine quam Deus in precibus nostris exigit. Neque enim plus sperare debet homines quam Deus promittat. Leprosus autem nullo Dei oraculo vel promissione certior factus erat quidnam facturus erat Christus. Hæc ille, cui vno verbo responde, nec ipsos Calvinistas aut vltos fideles vlllo Dei oraculo vel promissione certiores factos esse, quidnam illis in particulari facturus sit Christus. Leprosus iste non dubitauit in genere de Christi bonitate, magis quam de potentia, (alioqui Christum non rogasset) sed quia in particulari nullam promissionem acceperat, sicuti nec alius quispian in verbo Dei accepit, propterea propter suam indignitatem merito dicit, & nos omnes dicere debemus, Domine, si vis: certitudine illa Calviniana, tanquam impia præsumptione, proflus reiecta.*

4. *Vade, ostende te sacerdoti.*

ARroganter hoc loco contra Catholicos insurgit Calvinus his verbis. *Christus mittens leprosum ad sacerdotem, ritus in lege prescriptos usque ad tempus abrogationis seruare iubet. Quod hinc confessionis sua legem eliciunt Papista, in eo nomine sunt insulsi. Leporam allegoricè volunt esse peccatum: Sacrificos autem quos Papa inaugurat, spiritualis lepra esse cognitores. Videmus in lege sacerdotibus hanc potestatem ideo datam esse ut sciret populus totam suam munditiam eiusque iudicium pendere à sacerdote, impiè tamen hoc ad se rapiunt sacrifici Papales. Quicquid enim honoris datum erat antiquis sacerdotibus, nunc unus Christus sibi vendicat. Hæc ille. Sed quicquid homo impius contra præsentis Catholicos deblaterat, hoc totum indoctissimos & antiquissimos Patres redundat; quos huic hæretico merito opponemus. S. Chrysostomus ita scribit. Corporis lepram purgare, seu verius dicam, haud purgare quidem, sed purgatos probare, Iudeorum sacerdotibus solis licebat. At vero nostris sacerdotibus non corporis lepram, verum animæ sordes non dico purgatas probare, sed purgare prorsus concessum est. Hæc ille. Vide Bedam libro quinto cap. 68. in Luc. Calvinus à & Augustinus 99. Euangel. libro 2. quæst. 40. Vnica ratio quam adfert Calvinus, ex ipso Caluino refellitur. Si enim quicquid honoris antiquis sacerdotibus datum erat, unus Christi*

Papistarū nomine antiquissimos Patres Caluini taxat.

Sacerdotes peccata purgant. De sacerdotibus libro 3.

Caluinus à seip. professatur.

Chris
tam
muna
fallu
nes h
suan
Iam
vendi
erat,
ex Cl
ditier
figur
dam.
hond
Becke
expa
Cal u
dom.
quit
lio sa

O
Et fid
ne qu
missio
petuo
vbi to
nem
ne &
in fin
egreg
nos d
cap. 2
liere
nit tr
lis tr
tract
tradu